

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoE/2/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117216054
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Bebčák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:6117216054.6

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Bebčáka, a členiek senátu JUDr. Martyiny Nemravovej a JUDr. Miroslavy Korbašovej, v právnej veci oprávneného: J. P. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, X., zastúpeného: Mgr. Martin Orviský, advokát, so sídlom E. Y. - T. XX, proti povinnej: W. D. B., G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX/X, L., zastúpenej: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Ján Segeč s.r.o., so sídlom Skuteckého 26, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 47 258 039, o návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia vo veci úpravy styku s maloletým dieťaťom: B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako povinná, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 37Em/3/2017-1574 zo dňa 18.04.2023, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 37Em/3/2017-1574 zo dňa 18.04.2023 **p o t v r d**
z u j e .

Žiadnemu z účastníkov **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením konanie o výkon rozhodnutia zastavil. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Na základe vykonaného dokazovania citujúc § 309 ods. 1 písm. e) zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“), § 391 CMP mal súd prvej inštancie za preukázané, že povinná sa za prítomnosti maloletého pravidelne dostavuje do Centra pre deti a rodiny v zmysle právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 37P/220/2019-799 zo dňa 20.04.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 13CoP/44/2022-1168 zo dňa 31.01.2023 za účelom realizácie asistovaného styku oprávneného s maloletým. Je to práve oprávnený, ktorý sa minimálne od mája 2022, kedy bol súdom nariadený asistovaný styk predbežne vykonateľný, nezúčastnil ani na jednom stretnutí s maloletým v centre pre deti a rodiny. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že ani na základe predchádzajúcich súdnych rozhodnutí sa styk oprávneného s maloletým nerealizoval, nakoľko maloletý kontakt s oprávneným odmietal, pričom súd sa zamerlal hlavne na zistenie a odstránenie príčin takéhoto odmietania oprávneného maloletým. Za týmto účelom súd nariadil aj viaceré výchovné opatrenia (odborné psychologické poradenstvo) v rámci samotného konania aj výkon rozhodnutia i znalecké dokazovanie (vo veci zmeny úpravy styku), v rámci ktorých oprávnený neposkytol absolútne žiadnu súčinnosť. Podľa súdu prvej inštancie bola na zastavenie konania splnená aj podmienka podľa ustálenej súdnej praxe aj judikatúry, presvedčiť sa v prípade výkonu rozhodnutia o tom, či existuje predpoklad na dobrovoľné plnenie uloženej povinnosti aj v budúcnosti a konanie zastaviť až neskôr. Súd prvej inštancie zistil, že povinná sa pravidelne dostavovala a aj naďalej dostavuje každý páry utorok v kalendárnom roku od 15.00 hod. do 17:00 hod. do priestorov centra pre deti a rodiny aj s maloletým, a to od júna 2022 až do dňa vydania súdneho rozhodnutia. Súd prvej inštancie sa snažil, aby mal oprávnený zabezpečený

kontakt s maloletým nielen prostredníctvom telefonických hovorov a videohovorov, ale aj osobný kontakt v rámci asistovaného styku v centre pre deti a rodiny za účasti profesionálnych pracovníkov centra, avšak oprávnený nepreukázal túžbu sa s maloletým reálne stretnúť, keď sa na asistovanom styku viac ako rok nezúčastnil. Oprávnený sa na jednej strane domáha uskutočnenia výkonu rozhodnutia styku s maloletým súdnou cestou, na strane druhej však nie je ochotný bez primeraných dôvodov urobiť niečo pre nápravu vzťahu s maloletým, ktorého kontakt s ním sa realizoval naposledy v roku 2018. Súd prvej inštancie poukázal aj na to, že asistovaný styk v centre pre deti a rodiny za pomoci odborníka - psychológa je zameraný na pomoc rodičom pri nadviazaní vzťahu s maloletým dieťaťom v prípadoch, keď je ich vzájomný vzťah z určitých dôvodov narušený, pričom maloletý bol na uskutočnenie styku s oprávneným, či už na referáte psychologicko-poradenských služieb alebo v centre pre deti a rodiny pripravený. Vzhľadom na postoj oprávneného a dobrovoľné pravidelne sa opakujúce plnenie si povinností povinnou, odpadol podľa názoru súdu prvej inštancie dôvod na uskutočnenie núteného výkonu predmetného rozhodnutia, preto súd prvej inštancie konanie o výkon rozhodnutia zastavil. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na ich náhradu.

3. Proti uzneseniu podal odvolanie v zákonnej lehote oprávnený. Žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietal odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. d), f), h), g), b) a e). Tvrdil tak, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci; že zistený skutkový stav súdom prvej inštancie neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené; že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a napokon, že súd prvej inštancie nevykonal navrhované dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Podľa názoru oprávneného, v odôvodnení svojho rozhodnutia sa súd musí zaoberať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami v jednotlivých súvislostiach v časovom období od počiatku konania a nielen tými, ktoré svedčia v prospech preferenčného rodiča a jeho myšlienkový postup musí byť odôvodnený bez chýb a dostatočne vysvetlený s poukazom na všetky zistené skutočnosti počas konania aj tie, ktoré svedčia v neprospech povinného rodiča, resp. maloletého dieťaťa, a to všetko s poukazom na právne závery, ktoré prijal v konaní. Vo veci výkonu rozhodnutia zotrval na požiadavke úplnosti, výstižnosti a presvedčivosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie najmä, ak súd prvej inštancie vynesie v poradí už minimálne štvrté rozhodnutie, ktorým ešte výraznejšie, diametrálne odlišne rozhodol oproti pôvodným rozhodnutiam. Nestotožnil sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorý podľa jeho názoru postupoval nesprávne ako z hľadiska procesného tak i z hľadiska hmotnoprávneho, skutkového. Postupom, ktorý predchádzal vydaniu napadaného rozsudku (správne by malo byť uznesenia) mu bolo odňaté právo na spravodlivý súdny proces, nakoľko sa vo veci konalo bez jeho prítomnosti. Vo veci nebolo vytyčené súdne pojednávanie, konalo sa výlučne bez účastníkov konania. Pripomenul vydieračský direktívny slogan povinnej, ktorá keď odchádzala z jeho domácnosti v roku 2015 uviedla: „Ja už dieťa mám, chlapa už nepotrebujem a Teba zničím cez dieťa akýmkoľvek spôsobom“. Cieľom povinnej je dlhodobá pomstyčtivosť, šikana jeho osoby a znepríjemňovanie jeho súkromného aj rodinného života. Poukázal, že kolízny opatrovník hrubo zavádza a stavia účastníkov konania do omylu. Faktom a pravdou je, že kolízny opatrovník už v minulosti vykonal sociálne zisťovanie jeho bytových pomerov v konaní vedenom pod sp.zn. 37Em/3/2017. Pričom uvedené je zachytené v dokumente označenom ako Maloletý B. B., nar. XX.XX.XXXX - Správa zo šetrenia rodinných pomerov otca mal. zo dňa 28.03.2018, kde kolízny opatrovník konštatoval, že „má bytové pomery dostačujúce pre pohyb maloletého v jeho domácnosti“. Ani po tomto skonštatovaní nebol súd ani kolízny opatrovník schopný zabezpečiť riadne plnenie jeho styku s maloletým. Po tomto termíne upozornil ustanoveného kolízneho opatrovníka, že stratil právo opätovného a pravidelného sociálneho zisťovania v jeho bydlisku z dôvodu, že kolízny opatrovník ignoroval fakt, že má tieto pomery zisťovať osobne, ignoroval fakt, že dieťa potrebuje aj druhého rodiča a kolízny opatrovník dlhodobo nedodržiaval zákon o rodine a iné. Kolízny opatrovník sa v konaniach vo veciach maloletého správa tendenčne, koná vyslovene v prospech svojej kamarátky, povinnej. Z rozsudku 37P/78/2021 ods. 10, str. 4 vyplýva tvrdenie povinnej, že „Na asistovaný styk, tak ako bol určený súdnym rozhodnutím do Úsmevu ako dar prišiel iba jedenkrát, keď bol maloletý chorý. Prišiel tam jedenkrát zámerne vtedy, keď vedel, že maloletý je chorý, čo bolo 20.09.2022, nakoľko o tomto ho informovala“. Tvrdenie povinnej sa nezakladá na pravde, povinná úmyselne klame, pretože je zákerná podvodníčka. Zdôraznil, že svojvoľný a nezákonný asistovaný styk v centre pre deti a rodiny je stresujúci

a traumatizujúci zážitok „núteného kontaktu“ nielen pre maloletého, ale aj pre neho samotného. Rýchlo sa stretnúť a potom v určenom čase zase rýchlo odísť a mať túto činnosť „za vybavenú“ je spôsob, ktorým súd vníma túto „veľkorysú“ príležitosť, ktorá mu bola predhodená ako otcovi maloletého. Súd prvej inštancie svojim neodborným prístupom v konaní vedenom pod sp.zn. 37P/220/2019 neosvedčil potrebu obmedzenia jeho styku s maloletým dieťaťom. Tvrdil, že toto vydané rozhodnutie spočívajúce vo výraznom obmedzení jeho styku s maloletým, a to uznesením č.k. 37P/220/2019-36 zo dňa 31.10.2019, v čase konania o výkone rozhodnutia nebolo zákonné. Poukázal na to, že skutočnosť, že maloletého smie stretávať len v prítomnosti povinnej a pod dohľadom v na to určenom zariadení, nie je reálnou možnosťou ako sa s maloletým dieťaťom stretávať v jeho domácnosti, baviť sa, rozprávať, prejavovať mu náklonnosť a rodičovskú lásku a nie je ani reálnou možnosťou pre jeho rodičov, teda starých rodičov maloletého rovnako tráviť čas so svojim vnukom v ich domácnosti. V danom prípade sa jedná len o stresujúci a traumatizujúci zážitok núteného kontaktu pre všetkých zúčastnených.

4. Oprávnený rovnako cestou právneho zástupcu podal odvolanie, kedy namietal dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h). Žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie rozhodnutie alebo alternatívne, aby odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvej inštancie, vec vrátil súdu prvej inštancie a vo veci nariadil výkon rozhodnutia. Uviedol, že tvrdenie súdu prvej inštancie, že nemá záujem o obnovenie kontaktu s maloletým dieťaťom je nesprávne, keďže práve skutočnosť, že sa domáha výkonu rozhodnutia v tomto konaní preukazuje, že o tento kontakt záujem má. Je pravdou, že sa od roku 2022 nedostavil na stretnutie s maloletým, ktoré sa však malo uskutočniť len pod dohľadom pracovníkov Spoločnosti priateľov detí z detských domovov Úsmev ako dar. Pričom poukázal v tejto súvislosti na skutočnosť, že výkonu rozhodnutia sa musel domáhať už od roku 2017, kedy styk s maloletým mu nebol umožnený od roku 2018 (vôbec), hoci sa vždy na styk s maloletým riadne dostavil, preto mal pochybnosti aj o úspešnosti realizácie styku za prítomnosti zamestnancov Úsmev ako dar. Rovnako styk s maloletým je nariadený na každý páry týždeň v utorok (t.j. v pracovný deň) v čase od 15:00 hod. do 17:00 hod., avšak v tomto čase pracuje (živí sa ako podnikateľ), a preto nie je možné, aby stihol stretnutie s maloletým v J. J. (vzhľadom na jeho pracovné povinnosti) počas pracovných dní, pričom má za to, že v danom prípade ide o ospravedliteľný dôvod, pre ktorý sa na stretnutia nemôže dostaviť. Z toho dôvodu považoval záver súdu prvej inštancie o tom, že nemal záujem stretávať sa s maloletým za nesprávny, preto je nevyhnutné napadnuté rozhodnutie zrušiť. Rovnako má za to, že styk v Úsmeve ako dar nie je nevyhnutný, keďže maloletý sa s ním stretával v minulosti a rovnako aj v znaleckom posudku, ktorý bol vypracovaný v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 37P/220/2019 bolo konštatované, že maloletý má k nemu ako k otcovi vzťah zachovaný. Zdôraznil, že styk s maloletým sa neuskutočnil už od roku 2018, pričom povinná nemala dôvod na neumožnenie jeho styku s maloletým (čo bolo konštatované aj Krajským súdom v Banskej Bystrici vo viacerých predchádzajúcich rozhodnutiach v tomto konaní). Z dôvodu na strane povinnej začal maloletý stretnutia s ním odmietat', hoci dovtedy styk s maloletým prebiehal bez akýchkoľvek problémov a na spoločné stretnutia sa vždy tešil. Dôvodom, pre ktorý začal maloletý styk odmietat' je skutočnosť, že ho viac ako 5 rokov nevidel. Má za to, že pokiaľ bude výkon rozhodnutia zrušený, povinná nebude rozhodnutie o styku s maloletým dodržiavať a naďalej bude pretrvávajúca situácia, že sa styk maloletého s ním nebude realizovať a nebude možné obnoviť ich spoločný vzťah. Z vykonaného dokazovania zároveň nijakým spôsobom nevyplýva zmena postoja povinnej voči jeho osobe, preto má za to, že bez nariadeného výkonu rozhodnutia bude na maloletého naďalej pôsobiť tak, aby odmietal akýkoľvek kontakt s ním. Rovnako bez nariadeného styku neexistuje žiaden nástroj (exekučný titul), ktorým by sa mohol možnosti stretávania s maloletým domôcť právnou cestou, preto má za to, že je naďalej dôvodné, aby bol súdom nariadený výkon rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia rovnako uviedol, že dôvodom pre zastavenie konania o výkon rozhodnutia je skutočnosť, že sa nedostavoval na styk s maloletým pred Úsmevom ako dar, pričom súd prvej inštancie urobil všetky opatrenia preto, aby sa vzťah maloletého s ním obnovil. Má za to, že v záujme maloletého je zachovanie väzieb na oboch rodičov a možnosť kontaktu s obidvoma rodičmi, pričom podľa znaleckého posudku má maloletý vytvorený a zachovaný vzťah k obojom rodičom, teda aj k nemu, a preto je dôvodné, aby nedošlo k ďalšiemu narušeniu jeho vzťahu s maloletým, aby bol výkon rozhodnutia naďalej nariadený a uskutočnený, a preto považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za nesprávne.

5. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k odvolaniu oprávneného uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 37P/220/2019 bol upravený styk otca s maloletým na každý páry týždeň v kalendárnom roku v utorok od 15:00 hod. do 17:00 hod. za prítomnosti pracovníkov Úsmev ako dar a zároveň uložil rodičom a maloletému povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu Spoločnosti Úsmev

ako dar Banská Bystrica. Rozsudok vo výroku o styku otca s maloletým je predbežne vykonateľný. V správe Centra pre deti a rodiny - Úsmev ako dar sa konštatuje, že stretnutí v centre sa dlhodobo zúčastňuje iba povinná s maloletým dieťaťom. Oprávnený sa na poradenstvo aj napriek ich výzvam a uloženej povinnosti súdu nedostavuje. Kolízny opatrovník opätovne poukázal na nespoluprácu oprávneného s pracovníkmi Úsmevu ako dar ako aj Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Oprávnený odmieta komunikovať akoukoľvek formou, neprijíma a neakceptuje ponúkané riešenia a pomoc pre zlepšenie vzťahu s maloletým a tým postupnú obnovu ich styku. Má za to, že oprávnený okrem podávania odvolaní, trestných oznámení, výčitiek a obviňovania inštitúcií a zainteresovaných osôb v okolí maloletého, neurobil nič pozitívne, nevyvinul doteraz žiadnu aktivitu pre nápravu jeho vzťahu s maloletým. Ak by oprávnenému skutočne záležalo na maloletom, na jeho názore, chcení a aktuálnom prežívaní, prijal a vyskúšal by všetky formy a možnosti, ktoré mu súd, úrad i odborníci môžu poskytnúť, čo doteraz neurobil. Má za to, že náprava vzájomného vzťahu maloletý - oprávnený je možná iba za aktívnej účasti oprávneného na stretnutiach s maloletým u odborníka, ktorého pomoc oprávnený dlhodobo a tvrdohlavo odmieta a tým vlastnou nečinnosťou marí šancu na možnú nápravu vzťahu s maloletým. Na základe týchto skutočností kolízny opatrovník odporučil odvolaciemu súdu, aby rozsudok (správne malo byť uvedené uznesenie) prvostupňového súdu potvrdil ako vecne správne.

6. Povinná vo svojom vyjadrení k odvolaniu oprávneného uviedla, že uznesenie súdu prvej inštancie považuje za správne a zákonné. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci, a teda z nezáujmu oprávneného o kontakt s maloletým. Nakoľko oprávnený neumožňuje kolízному opatrovníkovi sociálne šetrenie vo svojej domácnosti, nie sú jej známe ani pomery oprávneného, kde by mal styk prebiehať, ako vyzerá domácnosť oprávneného a či vôbec tam má vytvorené podmienky na styk s maloletým. Oprávnený neumožnil sociálne šetrenie vo svojej domácnosti ani opakovane na návrh odvolacieho súdu. Oprávnený dlhodobo nespolupracuje so súdmi, kolízным opatrovníkom, nezúčastňuje sa psychologicko-poradenského procesu ani asistovaného styku v centre pre deti a rodiny za účasti profesionálnych pracovníkov centra a ani dokazovania za účelom vyhotovenia znaleckého posudku napriek piatim predchádzajúcim predvolaniam a ani na základe predvedenia prostredníctvom príslušníkov policajného zboru. Má za to, že súd prvej inštancie správne konštatoval, že oprávnený svojim konaním marí možnosť nápravy narušených vzťahov s maloletým, nemá záujem o kontakt s maloletým a nepreukázal túžbu sa s maloletým reálne stretnúť. Nariadenie výkonu rozhodnutia nebude mať samé o sebe žiaden vplyv na zmenu postoja maloletého smerom k oprávnenému, nakoľko maloletý je v odpore voči oprávnenému už dlhodobo a bez pomoci psychológa ako aj triezveho prístupu oprávneného svoj postoj sám nezmení, čo však oprávnený odmieta dlhodobo akceptovať. Ak oprávnený poukazuje vo svojom odvolaní na skutočnosť, že je podnikateľom a nie je možné, aby sa v čase asistovaného styku naň dostavoval, neexistuje na to žiaden ospravedlniteľný dôvod, pretože ako podnikateľ si oprávnený svoju pracovnú dobu vie sám prispôbiť podľa vlastných potrieb. Ona spoločne s maloletým si prispôbila pracovné a školské povinnosti, aby vedeli zabezpečiť a vedeli byť pripravení na asistovaný styk. Pravidelne sa zúčastňujú asistovaného styku už viac ako rok, ale oprávnený svojim konaním opätovne preukazuje, že nemá reálny záujem o maloletého a ani túžbu sa s ním stretnúť. Upozornila na skutočnosť, že Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom č.k. 37P/220/2019-799 zo dňa 20.04.2022 upravil rozsah styku oprávneného s maloletým na každý párný týždeň v kalendárnom roku v utorok od 15:00 hod. do 17:00 hod., pričom oprávnený ani raz do dňa 23.06.2023 nenamietal čas a ani miesto realizácie styku. Robí tak až viac ako po roku odo dňa vydania rozhodnutia. Otec pokiaľ uvádzal, že jeho vzťah s maloletým podľa predloženého znaleckého posudku je zachovaný, opomenul uviesť skutočnosť, že jeho vzťah s maloletým je dlhodobo narušený, niekedy od roku 2016. Rovnako opomenul aj skutočnosť, že znalec v znaleckom posudku odporučil kontakt oprávneného s maloletým za prítomnosti psychológa. Rovnako psychologička G. I. N. vo svojej správe zo dňa 12.09.2019 neodporučila realizovať kontakt maloletého s oprávneným pod nátlakom a vynútením bez prítomnosti matky alebo kolízneho opatrovníka. Podobné závery uvádza aj kolízny opatrovník v správe zo dňa 08.07.2020, kde sa konštatuje, že oprávnený musí na obnovení vzťahu s maloletým pracovať postupne, znovu sa mu priblížiť za pomoci psychológa. Podobné závery prezentuje aj aktuálna správa centra pre deti a rodiny zo dňa 03.03.2023, ktorá konštatuje, aby pri realizácii styku s maloletým do budúcnosti bola okrem povinnej prítomná na samotnom styku iná kompetentná osoba, najlepšie s ktorou má už maloletý vytvorený vzťah, aby sa cítil v bezpečí a aby stretnutia prebiehali bez prehľbovania traumy maloletého. Nie je pravda ani tvrdenie oprávneného, že maloletý začal odmietať styk s ním na základe jej vplyvu, hoci dovtedy prebiehal úplne bez problémov. Ak by toto tvrdenie oprávneného bolo pravdivé, nebol by dôvod podať zo strany oprávneného návrh na výkon rozhodnutia už v roku 2017. Rovnako nie je pravdou, že znalkyňou bolo zistené, že by bol maloletý manipulovaný proti oprávnenému z jej strany. Upozornila na

skutočnosť, že maloletý sa oprávneného dlhodobo bojí a má z neho strach. Poukázala, že dlhodobo spolupracuje so súdmi, kolíznym opatrovníkom, spolu s maloletým sa zúčastňovala aj poradensko-psychologického procesu aj asistovaného styku za účasti profesionálnych pracovníkov centra. Spolu s maloletým sa zúčastnila aj dokazovania za účelom vyhotovenia znaleckého posudku v konaní vedenom pod sp.zn. 37P/220/2019.

7. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP, § 34 ods. 1 CSP, § 3 ods. 5 písm. a) CMP) po zistení, že odvolanie uplatnil v zákonom stanovenej lehote na to oprávnený účastník konania (§ 362 CSP, § 7 CMP) proti rozhodnutiu, ktoré je možné napadnúť týmto opravným prostriedkom, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP) a stotožňujúc sa s prijatým záverom súdu prvej inštancie jeho uznesenie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

8. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že predmetné konanie o výkon rozhodnutia začalo dňa 13.06.2017 na základe návrhu oprávneného, ktorým žiadal v prvom kroku usmernenie povinnej k plneniu súdneho rozhodnutia, v prípade nerešpektovania usmernenia súdu povinnou nariadenie výkonu rozhodnutia - styku s maloletým vymedzeného v rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 31P/215/2015-274 zo dňa 15.12.2015. V priebehu konania o výkon rozhodnutia došlo k zmene exekučného titulu a styk oprávneného s maloletým bol upravený uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 37P/220/2019-36 zo dňa 31.10.2019 a uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 37P/220/2019-246 zo dňa 17.07.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15CoP/32/2020-316 zo dňa 30.09.2020. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 37Em/3/2017-1194 zo dňa 01.10.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 13CoE/19/2021-1464 zo dňa 04.04.2023 bol nariadený výkon vyššie uvedených uznesení. Naposledy došlo k zmene exekučného titulu vo vzťahu k styku oprávneného s maloletým rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 37P/220/2019-799 zo dňa 20.04.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 13CoP/44/2022-1168 zo dňa 31.01.2023. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie o výkon rozhodnutia zastavil podľa § 390 písm. e) zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“).

9. Podľa § 1 CMP, podľa tohto zákona súdy prejednávajú a rozhodujú veci ustanovené v tomto zákone.

10. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 370 ods. 1 CMP, podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

12. Podľa § 373 CMP, na konanie o výkone rozhodnutia sa použijú ustanovenia prvej časti a piateho dielu prvej hlavy druhej časti, ak nie je ustanovené inak.

13. Podľa § 376 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

14. Podľa § 390 písm. e) CMP, súd aj bez návrhu uznesením konanie o výkon rozhodnutia zastaví, ak došlo k splneniu povinnosti.

15. Podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

16. Podľa čl. 9 ods. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, uznávajú právo dieťaťa oddeleného od jedného alebo oboch rodičov udržiavať pravidelné osobné kontakty s oboma rodičmi, ibaže by to bolo v rozpore so záujmami dieťaťa.

17. Účelom výkonu rozhodnutia vo veci starostlivosti o maloletých je zabezpečiť splnenie povinnosti uloženej právoplatným rozhodnutím súdu. Základným predpokladom pre nariadenie výkonu rozhodnutia je teda, že povinný neplní dobrovoľne rozhodnutím súdu uložené povinnosti. Zákon zároveň konkretizuje

aj prípady, kedy súd konanie zastaví. Ide jednak o situácie, keď súd vo výkone rozhodnutia nemôže pokračovať z procesných dôvodov, ako aj tie, keď došlo k splneniu povinnosti a zastavenie výkonu rozhodnutia je dôležité z hľadiska právnej istoty, ako aj pre možnosť domáhať sa náhrady trov konania, o ktorých sa rozhoduje v uznesení o zastavení konania (§ 391 CMP), pričom sa má na mysli dobrovoľné splnenie, týkajúce sa predovšetkým jednorazových povinností; ak by išlo o opakujúce sa povinnosti, je potrebné, aby sa súd presvedčil, že tu je predpoklad na dobrovoľné plnenie v budúcnosti a konanie zastaví až neskôr.

18. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie správne odôvodnil, a preto odvolací súd sa v danej právnej veci v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, preto sa v odôvodnení rozhodnutia obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia podľa § 387 ods. 2 CSP. Nakoľko odvolací súd pri prejednávaní veci dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí v zmysle 220 ods. 2 CSP, prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská účastníkov konania v prejednávanom spore, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný spor a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Učinené zistenia súdu prvej inštancie majú vecné i logické zakotvenie vo vykonaných dôkazoch a prijaté skutkové a právne závery sú odôvodnené zrozumiteľne a v súlade s ustálenou súdnou praxou, pri súčasnom zohľadnení ochrany subjektívneho práva účastníkov konania, ich rovnosti v uplatnení práv, ochrany ich oprávnenej dôvery v právo, ako i predvídateľnosti súdneho rozhodnutia. Napadnutému rozhodnutiu nemožno vytknúť ani nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplývali, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor.

19. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza, že úprava štvrtej časti Civilného mimosporového poriadku obsahuje osobitný typ konania - výkon rozhodnutia vo veciach maloletých. Zaradenie výkonu rozhodnutia v týchto veciach do Civilného mimosporového poriadku zachováva komplexnú systematiku vecí mimosporového charakteru. V tomto prípade ide o oblasť personálnej exekúcie. Postup pri výkone rozhodnutia vo veciach maloletých prichádza do úvahy ako následný a možný, ak dôjde k neplneniu či porušeniu judikovaných povinností inej ako peňažnej povahy. Novokoncipované ustanovenia štvrtej časti Civilného mimosporového poriadku dôsledne sledujú klasické dve fázy exekučného konania, ktoré sa uplatňujú aj v otázkach tzv. personálnej exekúcie, a to nariadenie výkonu rozhodnutia uznesením ako prvú fázu a uskutočnenie výkonu rozhodnutia ako druhú fázu. Medzi týmito dvoma fázami prebieha fáza mediačná (zmierovacia), ktorá doteraz prebiehala ešte pred nariadením výkonu rozhodnutia. Podľa ustanovení štvrtej časti Civilného mimosporového poriadku sa bude postupovať pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo akákoľvek iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, o návrat maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní, - ak z osobitného predpisu alebo z medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, vyplýva vykonateľnosť dohody alebo verejnej listiny, ktorou bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému. Z okruhu vykonávacieho konania ohľadom maloletého podľa právnej úpravy Civilného mimosporového poriadku je vyňatý výkon rozhodnutia o vymoženie výživného, ktoré je peňažným plnením, a tak spadá pod právnu úpravu Exekučného poriadku. Exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, týkajúce sa maloletého dieťaťa v uvedených veciach. Hoci explicitne nie je formulované uloženie povinnosti, implicitne je zrejmé, že ten rodič, ktorý nemá u seba dieťa, je oprávneným, a ten, ktorý má dieťa u seba, je povinným. Pri výkone rozhodnutia vo veciach maloletých poskytujú súdu súčinnosť aj ďalšie osoby, a to orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, orgán obce, prípadne aj orgán Policajného zboru. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že podľa § 25 ods. 4 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rodine“), môže súd na návrh niektorého z rodičov zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti o dieťa, ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom. Exekučným titulom je aj vykonateľné rozhodnutie súdu, ktorým bola určená iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému (maloletým), pričom oprávneným je rodič, ktorý nemá u seba dieťa (deti) a povinným je rodič, majúci dieťa (deti) u seba. Postup pri výkone rozhodnutia vo veciach maloletých prichádza do úvahy, pokiaľ

dôjde k neplneniu, či porušeniu judikovaných povinností inej ako peňažnej povahy. Tomuto postupu však predchádza dôsledné zisťovanie, ktoré môže vyústiť do skutkového záveru o tom, že sa povinný podrobuje rozhodnutiu. Zistenie takejto skutočnosti bráni nariadeniu i uskutočneniu výkonu rozhodnutia a spôsobuje zastavenie konania o výkon rozhodnutia. Pokiaľ súd zistí, že povinný splnil povinnosť uloženú mu exekučným titulom, je naplnený zákonný dôvod pre zastavenie konania o výkon rozhodnutia podľa § 390 písm. e) CMP.

20. Odvolací súd sa plne stotožňuje s výrokom rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým konanie o výkon rozhodnutia zastavil a zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré tak učinil. Odvolací súd len pre úplnosť zdôrazňuje, že súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že styk otca s maloletým neprebíha, pričom dôvodom nie je neplnenie povinnosti zo strany povinnej, ale naopak správanie oprávneného. Z vykonaného dokazovania považoval súd prvej inštancie správne za preukázané, že povinná neporušuje svoje povinnosti vyplývajúce z exekučného titulu a vo výkone rozhodnutia súdu nie je potrebné pokračovať na základe zmeneného exekučného titulu, keďže oprávnená v sledovanom období maloletého na styk oprávneného pripravovala a dostavovala sa naň.

21. Oprávnený v rámci podaného odvolania argumentačne nevyvrátil zistenia súdu prvej inštancie, naopak potvrdil, že je to práve on, ktorý sa na stretnutia nedostavuje a ako dôvod uvádzal svoju pracovnú vyťaženosť, ako aj neexistenciu dôvodov na úpravu jeho styku s maloletým formou asistovaného styku, poukazoval na „stresujúci a traumatizujúci zážitok núteného kontaktu pre všetkých zúčastnených“. Odvolací súd v kontexte týchto námietok uvádza, že exekučný súd nie je oprávnený vykonávať dokazovanie v danom smere, pretože uvedené skutočnosti sú relevantné v základom konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, výsledkom ktorého je právoplatný a vykonateľný rozsudok (rozhodnutie) vo veci, ktorý je následne titulom pre výkon rozhodnutia v prípade, ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 376 CMP). Všetky uvedené výhrady mal oprávnený možnosť uplatniť v základnom konaní vo veci zmeny úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, napríklad aj v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 37P/220/2019.

22. Ak oprávnený má obavu, že „pokiaľ bude výkon rozhodnutia zrušený, povinná nebude rozhodnutie o styku s maloletým dodržiavať a naďalej bude pretrvávajúť situácia, že sa styk maloletého s ním nebude realizovať a nebude možné obnoviť ich spoločný vzťah“, v danej fáze je nutné prizvukovať, že je to práve oprávnený, ktorý vytvára prekážku obnovenia svojho vzťahu k maloletému, nie povinná. Z odôvodnenia súdu prvej inštancie vyplýva, že povinná s maloletým prichádza na asistovaný styk, oprávnený je ten, ktorý rok možnosť styku s maloletým nevyužil.

23. V kontexte uvedeného, je pre obnovenie vzťahu oprávneného s maloletým bez akéhokoľvek významu, či povinná s maloletým prichádzajú do zariadenia určeného pre asistovaný styk, ak neprichádza oprávnený. Nie je pravdivý ani odvolací argument otca, že „bez nariadeného styku neexistuje žiaden nástroj (exekučný titul), ktorým by sa mohol možnosti stretávania s maloletým domôcť právnou cestou, preto má za to, že je naďalej dôvodné, aby bol súdom nariadený výkon rozhodnutia“. Existencia exekučného titulu nie je zastavením výkonu rozhodnutia v tomto konaní žiadnym spôsobom dotknutá, rovnako zastavenie výkonu rozhodnutia nepredstavuje zánik možnosti oprávneného domáhať sa výkonu rozhodnutia, avšak za predpokladu, že to bude povinná, ktorá nebude plniť ním uloženú povinnosť, nie za stavu, ktorý je charakteristický pre toto konanie, a teda že oprávnený nemá skutočný záujem o realizáciu svojho práva na styk s maloletým upravený aktuálnym exekučným titulom.

24. Oprávnený v rámci podaného odvolania argumentačne nevyvrátil zistenia súdu prvej inštancie, preto odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne postupom vyplývajúcim z § 387 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP.

25. Podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP, odvolací súd žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania. V súdenom prípade ide o vec starostlivosti súdu o maloleté dieťa a v takomto type konania každý z účastníkov si znáša sám svoje trovy.

26. Toto rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).